

Jummalala armo läbbi seisma usso ja püh-
hitsuusse tee peäl, ja surri rahhus ja rõmus
Kristusse Jესusse, omma Jēsanda, selle sur-
ma-ärarawoitja sees.

Armas luggeja! — Ehk sul wahhest ei
olle piibli ramatut! Siis katsu, et sa sedda
ennesele nouad. Mõtle, kui sa nuhtlusse
wäärt süüd olled teinud ja sa olled jo kar-
ristusse alla moistetud: kui armas se sulle
olleks, kui sulle forraga döidakse: keik an-
takse sulle andeks, minne rahhoga. Wata,
nenda on Jummalala käsfud ja so ennese
süddame tunnistus, kes so wasto tunnista-
wad, et sa pattune olled ja nuhtlust olled är-
rateninud, — ja nüüd ei wõi ükski mu sulle
armo anda, kui se Jummal, kedda sa olled
wihhastanud omma pattudega — ja need
armoandmisse sannumid on temma sannas
(piiblis). Eks sa siis ei peaks ennesele se-
suggust kallist warrandust noudma.

Woi sul ehk on piibli ramat, — agga sa
ei otsi egga wötta seält seest, mis so rahhule
tarwis lähhäb. Oh wend ehk ödde! miks sa

külla otsas tahhad nälgä ärra surra? Miks
sa tahhad ärralöppeda pimmedusses? — Ja
ommeti on sul ramat käes, mis sind woib
targaks tehha önnistusseks usso läbbi, mis
Kristusse Jესusse sees on. (2 Tim. 3, 15.)
Woi sa ehk loed kül Jummalala sanna? Ag-
ga mis sa seält olled öppinud? Kas se on
sulle ütelnud, et sa willets pattune olled,
ja et sa suggugi ennese wäest Jummalala ar-
mo ei joua ärratenida? Kas sa olled seält
leidnud, et Jესus Kristus se ainus ja öige
Önnisteggia sind woib ärrapeästa se läbbi,
et temma ka sinno eest on surnud ristisam-
bas, ja et sa omma iggawesse ello lotust
üksnes temma peäle woid panna?

Ärra jä lootma se peäle, kui sa ehk kirrifus
käid, ehk üksi ehk teistega pallud, ehk nut-
tad — need asjad isseennesest ei woi sind
aidata, waid sa pead pattude andeksand-
mist sama üksnes Jummalala ainosündinud
poia Jესusse Kristusse nimme läbbi ja
nimme sees. (Ap. Tegg. 13, 38.) Ja kui
temma armastus sind aiab temma käsku-